

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: B. C. (1)

Protokolant: Mateusz Rutkowski

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. K.

z udziałem Ł. K.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej Ł. K. nad małoletnimi A. i S. K.

postanawia

1. pozbawić władzy rodzicielskiej Ł. K. nad jego małoletnimi dziećmi A. K. urodzonym (...) i S. K. urodzoną (...),
2. ustalić, że miejscem zamieszkania małoletnich A. K. i S. K. jest miejsce zamieszkania matki M. K.,
3. zasądzić od Ł. K. na rzecz M. K. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) plus VAT tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. w pozostałym zakresie pozostawić strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 kwietnia 2017 roku (data prezentaty) M. K., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o pozbawienie władzy rodzicielskiej Ł. K. nad małoletnimi dziećmi: córką S. K. urodzoną (...) w N. na terenie Królestwa N. oraz synem A. K. urodzonym (...) w N. na terenie Królestwa N. oraz wniosła o ustalenie miejsca zamieszkania dzieci przy matce i zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 2-4 wniosek)

Na rozprawie sądowej w dniu 1 lutego 2018 roku uczestnik postępowania reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie wniosku z dnia 21 kwietnia 2017 roku. (e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu (...) roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w S.M. K. i Ł. K. zawarli związek małżeński. Po zawarciu związku małżeńskiego małżonkowie przeprowadzili się do N. Z tego związku małżeńskiego pochodzi dwoje dzieci: małoletni A. K. urodzony (...) w N. na terenie Królestwa N. i małoletnia S. K. urodzona (...) w N. na terenie Królestwa N. W dniu 8 sierpnia 2013 roku z powodu problemu alkoholowego Ł. K. i stosowanej przez niego przemocy rodzice małoletnich rozstali się oraz przestali razem mieszkać. M. K. przebywając w N. trafiła do domu ofiar przemocy. Orzeczeniem z dnia 16 września 2014 roku, znak (...) wydanym przez Wojewodę w N.-T. w Królestwie N. orzeczono rozwiązanie związku małżeńskiego M. K. i Ł. K. przez rozwód. (e-protokół rozprawy z dnia 9 listopada 2017 roku oraz

z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania M. K., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania B. C. (2), k. 8 odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 9-10 odpisy skrócone aktów urodzenia, k. 73-77 dokumentacja dot. rozwodu)

Małoletni **A. K.** ma ukończone 7 lat i planowane jest wykonanie u niego zabiegu usuwania migdałków. Na wykonanie tego zabiegu niezbędna będzie zgoda obojga rodziców dziecka, którym przysługuje władza rodzicielska nad małoletnim. Małoletnia **S. K.** ma ukończone 6 lat. W dniu 9 listopada 2017 roku małoletni wrócili wraz z matką z N. do Polski i zamieszkali w domu swoich dziadków macierzystych w okolicach K.. W domu dziadków macierzystych małoletni posiadają oddzielny pokój. Małoletni A. K. chodzi do szkoły w Polsce, a małoletnia S. K. uczęszcza do przedszkola. (e-protokół rozprawy z dnia 9 listopada 2017 roku oraz z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania M. K., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania B. C. (2))

Matka małoletnich **M. K.** ma ukończone 30 lat. Jest studentką skandynawistyki. Poza małoletnim A. i S. nie posiada innych dzieci. Po rozwodzie mieszkała z dziećmi w N. W dniu 9 listopada 2017 roku na czas studiów i ukończenia kursów przeprowadziła się wraz z dziećmi do Polski do domu swoich rodziców położonego w okolicach K.. Pozostaje w związku z obywatelem N., który nie będzie mieszkał z nią w Polsce. Po ukończeniu studiów zamierza wrócić do N. Po rozstaniu próbowała wielokrotnie kontaktować się z ojcem małoletnich: za pomocą wiadomości sms, e-mail, telefonicznie i na portalu społecznościowym w sprawach dotyczących ich małoletnich dzieci. Z uwagi na to, że jej były mąż zablokował jej możliwość kontaktu z nim za pomocą portalu społecznościowego w celu skontaktowania się z nim usiłowała nawiązać również kontakt z nim poprzez jego obecną partnerkę i jego kuzynkę. Jednakże jej próby kontaktu nie powiodły się. Otrzymuje alimenty na dzieci wyznaczone przez urząd do spraw opieki społecznej w N. w wysokości około 1.500 zł, które są wypłacane z uwagi na to, że ojciec małoletnich dobrowolnie nie uiszcza renty alimentacyjnej na dzieci. Od rozstania z byłym mężem nie zmieniła numeru telefonu, adresu e-mail oraz danych kontaktowych na serwisie (...). Dbą o rozwój swoich małoletnich dzieci zapewniając im zajęcia pozalekcyjne oraz stara się rozwijać ich zdolności. (e-protokół rozprawy z dnia 9 listopada 2017 roku oraz z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania M. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 listopada 2017 roku zeznania K. P., e-protokół rozprawy z dnia 9 listopada 2017 roku zeznania J. M., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania B. C. (2), k. 11-15, 49-54 wydruk korespondencji, k. 56, 65 zestawienie, k. 103-105 zawiadomienie)

Ojciec małoletnich **Ł. K.** ma 35 lat i posiada wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest rzeźnikiem. Choruje na cukrzycę, łuszczycę i zanik mięśni. Leczy się na neuropatię. Podczas pobytu w N. zarabiał około 21.000 koron norweskich, tj. około 11.000 złotych. Od 16 roku życia nadużywa alkoholu i spożywa alkohol ciągami. W czasie wspólnego zamieszkiwania z byłą żoną i dziećmi w N. nadużywał alkoholu i zdarzało się, że pod wpływem alkoholu był agresywny i używał przy dzieciach wulgarnych słów.. Pomimo tego, że matka małoletnich nie utrudniała mu kontaktów z dziećmi od czterech lat nie widział się z dziećmi. Początkowo płacił dobrowolnie alimenty na dzieci w wysokości około 4000 koron norweskich, jednakże po upływie pół roku zaprzestał łożyć dobrowolnie alimenty na dzieci, w wyniku czego alimenty na dzieci były ściągane z jego konta, na które otrzymywał wynagrodzenie z pracy. Od listopada 2017 roku nie płaci alimentów na dzieci i nie płacił alimentów również w 2015 i 2016 roku, gdy przebywał w więzieniu w N. Nie kontaktował się z byłą żoną w sprawie małoletnich dzieci i ignorował próby skontaktowania się z nim ze strony matki jego małoletnich dzieci dotyczące m.in. kwestii wyrobienia nowych paszportów dla dzieci. Nie składał również żadnych wniosków o uregulowanie jego kontaktów z dziećmi. Również członkowie jego rodziny nie posiadają kontaktu z jego dziećmi. Od czerwca 2017 roku nie mieszka w N. Po powrocie z N. zamieszkał w K.. Jego obecna partnerka posiada 80-metrowe mieszkanie oraz dwoje dzieci w wieku 14 i 12 lat. Jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w M. jako bezrobotny bez prawa do zasiłku i utrzymuje się dzięki środkom otrzymywanym z Ośrodka Pomocy (...). Nie posiada zaświadczenia o braku możliwości podjęcia zatrudnienia z powodów zdrowotnych. W 2018 roku podjął leczenie odwykowe i był dotychczas na trzech spotkaniach dotyczących leczenia uzależnień z terapeutą oraz raz w tygodniu uczestniczył w terapii grupowej. Główną przyczyną podjęcia leczenia odwykowego była namowa jego partnerki i warunek dalszego mieszkania u niej. (e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania Ł. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 listopada 2017 roku oraz z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania M. K., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania R. K., k. 11-15, 49-54 wydruk korespondencji, k. 42-43 dokumentacja medyczna, k. 99-100 zestawienie, k. 106-112 zaświadczenia i decyzje)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości. Uczestnicy postępowania nie kwestionowali wiarygodności tych dokumentów, jak również Sąd nie miał wątpliwości co do ich autentyczności.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd wziął również pod uwagę zeznania złożone przez uczestników postępowania. W ocenie Sądu powyższe zeznania należało ocenić zasadniczo jako wiarygodne i w zdecydowanej większości jako korespondujące ze sobą, zaś różnice pomiędzy nimi wynikały przede wszystkim z odmiennej oceny faktów. Sąd mając na uwadze zeznania wnioskodawczyni oraz przesłuchanych w sprawie świadków nie dał wiary tej części zeznań uczestnika postępowania, w której wskazywał, że w czasie jego związku małżeńskiego nie stosował przemocy fizycznej wobec swojej byłej żony.

Oceniając zeznania przesłuchanych w sprawie świadków Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków: K. P., która jest kuzynką wnioskodawczyni, B. C. (2), która jest matką wnioskodawczyni oraz J. M., która jest siostrą wnioskodawczyni. Ich zeznania należało ocenić jako logiczne i spójne oraz zgodne z zasadami doświadczenia życiowego oraz z pozostałym zebrany i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym.

Sąd dał jedynie częściowo wiarę zeznaniom świadka R. K., który jest bratem uczestnika postępowania. W ocenie Sądu w złożonych zeznaniach świadek R. K. starał się przede wszystkim przedstawić w jak najlepszym świetle zachowanie oraz postawę uczestnika postępowania, który jest jego bratem. Sąd nie dał wiary tej części zeznań świadka R. K., w której wskazywał on, że jego brat dobrze zajmował się dziećmi i nie spożywał alkoholu w czasie pobytu w N. oraz nie jest uzależniony od alkoholu. Zważyć należało, iż uczestnik postępowania Ł. K. w złożonych zeznaniach sam przyznał, że jest uzależniony od alkoholu i miał problemy związane z alkoholem w czasie pobytu w N. Zważyć również należało, iż świadek jedynie przez trzy miesiące przebywał w mieszkaniu swojego brata w N. i ponadto jak wynika z zeznań wnioskodawczyni oraz przesłuchanych świadków, w czasie powyższego pobytu zdarzało się, że wspólnie ze swoim bratem spożywał alkohol. Zważyć należało również, że z dołączonej do akt dokumentacji wynika, że uczestnik postępowania Ł. K. podczas konsultacji psychiatrycznej potwierdził, że nadużywa alkoholu od 16 roku życia i spożywa alkohol ciągami oraz, że spożywa różne alkohole – „wszystko”. Podczas powyższej konsultacji psychiatrycznej Ł. K. potwierdził również, że w przeszłości zachowywał się agresywnie względem otoczenia, głównie pod wpływem alkoholu. Ponadto do akt sprawy została dołączona dokumentacja, z której wynika, iż Ł. K. podjął po powrocie do Polski leczenie odwykowe.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Wniosek M. K. o pozbawienie Ł. K. władzy rodzicielskiej nad jego małoletnimi dziećmi A. K. urodzonym (...) i S. K. urodzoną (...) należało uwzględnić.

Artykuł 92 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż dziecko do pełnoletniości pozostaje pod władzą rodzicielską. Władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw (art. 95 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zgodnie z art. 95 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, o czym stanowi art. 96 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przy ocenie dobra dziecka nie można pomijać ani uwarunkowań obiektywnych (takich jak: wiek dziecka, jego płeć, cechy charakterologiczne rodziców, stosunek rodziców do siebie, do dziecka oraz do krewnych rodzica), ani subiektywnych (wrażliwości dziecka, wzajemnych relacji oraz więzi rodziców i dzieci, poczucia bezpieczeństwa dziecka). Właściwie rozumiane dobro dziecka wymaga starań o zapewnienie dziecku zdrowia fizycznego i psychicznego, polegających na właściwym ukształtowaniu jego charakteru i przygotowaniu do życia społecznego.

Zgodnie z art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują

swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Dokonując wykładni przepisu art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, trzeba mieć na uwadze, że do pozbawienia władzy rodzicielskiej upoważniają sąd tylko takie zaniedbania obowiązków względem dziecka, które mogą być ocenione jako rażące. Muszą to być poważne zaniedbania, bądź zaniedbania o mniejszej wadze, które nabierają cech niepoprawności i uporczywości. W przepisie art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego chodzi o zaniedbania rodziców, które cechuje uporczywość, niepoprawność i nasilenie złej woli. Zaniedbania o mniejszym ciężarze, nieosiągające takich cech, uzasadniają jedynie wydanie odpowiednich zarządzeń przewidzianych w art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Pozbawienie władzy rodzicielskiej to najsurowszy środek ingerencji sądu, który można zastosować dopiero wówczas, gdy stosowane dotychczas łagodniejsze środki okazały się nieskuteczne lub gdy w okolicznościach danego wypadku jest oczywiste, że stosowanie łagodniejszych środków jest niecelowe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1997 roku, III CKN 122/97, LEX nr 1402785).

W przekonaniu Sądu rażące zaniedbywanie obowiązków względem dzieci może również polegać na całkowitym zerwaniu więzi z dziećmi, braku zainteresowania ich losem, wieloletnim nieutrzymywaniu kontaktów z dziećmi z przyczyn leżących po stronie rodzica.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że Ł. K. w rażący sposób zaniedbuje swoje obowiązki wobec dzieci A. K. i S. K., gdyż od co najmniej czterech lat nie interesuje się losem swoich małoletnich dzieci, nie uczestniczy w ich wychowaniu, nie łoży na ich utrzymanie. Pomimo tego, że matka małoletnich nie ogranicza mu kontaktów z małoletnimi dziećmi, od rozstania z byłym mężem nie zmieniła numeru telefonu, adresu e-mail oraz danych kontaktowych na serwisie (...), uczestnik postępowania od czterech lat nie widział się z dziećmi i nie próbował nawiązać z nimi kontaktu, pomimo tego, że obecnie jego dzieci zamieszkują w Polsce, w bliskiej odległości od jego obecnego miejsca zamieszkania. Uczestnik nie tylko nie kontaktował się z byłą żoną w sprawie małoletnich dzieci i nie próbował uzyskać informacji na temat stanu zdrowia dzieci oraz na temat innych istotnych spraw dzieci, ale również ignorował próby byłej żony skontaktowania się z nim w celu m.in. złożenia wniosku dotyczącego wyrobienia nowych paszportów dla dzieci, na którym to wniosku musiały się znaleźć podpisy obu rodziców małoletnich. Również członkowie jego rodziny nie posiadają kontaktu z jego dziećmi. Ustalono ponadto, że uczestnik postępowania jedynie przez pół roku płacił dobrowolnie alimenty na dzieci, a później podczas pobytu w N. alimenty na dzieci były ściągane z jego konta, na które otrzymywał wynagrodzenie z pracy, zaś od listopada 2017 roku nie płaci alimentów na dzieci oraz nie płacił alimentów również w 2015 i 2016 roku, gdy przebywał w więzieniu w N. Ponadto w czasie wspólnego zamieszkiwania z dziećmi oraz byłą żoną nadużywał alkoholu i po użyciu alkoholu stawał się agresywny wobec otoczenia. Pomimo tego, że ma on ukończone 35 lat i od 16 roku życia nadużywa alkoholu dopiero w 2018 roku podjął leczenie odwykowe i uczynił to jedynie dlatego, że taki warunek poczyniła mu jego obecna partnerka w zamian za możliwość dalszego zamieszkiwania u niej.

W ocenie Sądu Ł. K. porzucił swoje dzieci i przestał się nimi w jakikolwiek sposób interesować, co należy ocenić jako rażące naruszenie wykonywania władzy rodzicielskiej stanowiące podstawę do pozbawienia ojca tej władzy. Ojciec nie wykazuje się żadną odpowiedzialnością za małoletnie dzieci, mimo że powinien i mógł uczestniczyć w ich wychowaniu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Sąd pozbawił władzy rodzicielskiej Ł. K. nad jego małoletnimi dziećmi A. K. urodzonym (...) i S. K. urodzoną (...).

W zakresie zaś wniosku M. K. o ustalenie miejsca zamieszkania dzieci przy matce zważyć należy, iż zgodnie z art. 97 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, każde z nich jest obowiązane i uprawnione do jej wykonywania. Jednakże o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie, a w braku takiego porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy. Kodeks cywilny natomiast stanowi w art. 26, iż miejscem zamieszkania dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską jest miejsce zamieszkania rodziców albo tego z rodziców, któremu wyłącznie przysługuje władza rodzicielska lub któremu zostało powierzone wykonywanie władzy rodzicielskiej. Jeżeli władza rodzicielska przysługuje na równi obojgu rodzicom mającym osobne miejsce

zamieszkania, miejsce zamieszkania dziecka jest u tego z rodziców, u którego dziecko stale przebywa. Jeżeli dziecko nie przebywa stale u żadnego z rodziców, jego miejsce zamieszkania określa sąd opiekuńczy (§ 2). Można mieć tylko jedno miejsce zamieszkania (art. 28 Kodeksu cywilnego).

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, który wykazał, że Ł. K. w rażący sposób zaniedbuje swoje obowiązki wobec dzieci A. K. i S. K. oraz z uwagi na to, że w pkt 1 orzeczenia tut. Sąd pozbawił władzy rodzicielskiej Ł. K. nad jego małoletnimi dziećmi, w pkt 2 orzeczenia tut. Sąd ustalił, że miejscem zamieszkania małoletnich A. K. i S. K. jest miejsce zamieszkania matki M. K..

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono w myśl art. 520 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego, uznając, iż interesy zainteresowanych były sprzeczne, wobec tego, że rozstrzygnięcie dotyczyło przysługujących im praw osobistych. Uwzględnienie w całości wniosków M. K. o pozbawienie władzy rodzicielskiej Ł. K. nad małoletnimi dziećmi i o ustalenie miejsca zamieszkania dzieci przy matce skutkowało tym, że na uczestnika postępowania nałożono obowiązek zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 240 zł, ustalonego na podstawie § 4 ust. 1 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z dnia 2015.11.05).

W pozostałym zakresie pozostawiono strony przy poniesionych kosztach postępowania.